

Ébreszt?!

2011 június 24. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Na mégiscsak igaz: a legrosszabb kocsi kereke üti a legnagyobb zajt. És ezt a zajt mi, jó, rossz, ilyen-olyan újságírók feler?sítjük. Gyurcsány mond valami baromságot, mi meg ugrunk, szaladunk, írunk, tudósítunk, mintha csupa-csupa gyurcsányizmusból állna ez a bús magyar élet.

Olyanok vagyunk neki, mint haldoklónak a lélegeztetőgép, s ha nem kötnénk rá, már régen a kádkögyártásnak szentelné drága mindennapjait.

De nem. Fűtten, mi ugrunk. Például elhíttel velünk, katonaságnépséggel, hogy maga sem tudja, ki tette hallhatóvá szödi beszéde halhatatlan szövegét. Bár régi harcostársa, Szanyi Tibor ugyan eszébe juttatta, hogy senki más, mint maga, a mester ettől sem ingott meg, kerestette tovább velünk is az árulóját. Érdekes, miután kiszivárgott az anyag, elvtársai is kinyilatkoztatták, hogy márpedig nek nem nyomoznak, őket nem érdekli, ki az áruló. Mert nyilván tudták. Ha meg nem tudták, elég lett volna a hűtitkosszolgához, Szilvász Györgyhöz fordulni, hiszen a pillanatok alatt még az augusztus 20-i katasztrófa fondorlatos felelőset, a meteorológust is elfogta.

Nekünk meg elég lett volna megállni egy pillanatra, vagy leülni egy sör mellé, mert hát az ital néha nem rossz tanácsadó. És kitetszett volna belőle, a sörből, hogy bizony alighanem maga a mester járt közbe a beszéd közzététele ügyében. Mert ugyan kinek jut eszébe a miniszterelnököt kompromittáló anyaggal a mindenkoron kormánypárti MR-nél, azaz a Magyar Rádiónál házalni, normális ember az ellenzéki médiumokhoz fordul az ilyesmivel. Na ugye! Arról nem is beszélve, hogy az adás elhangzása után a mester azonnal büszkén körbehaknizta az összes létező kormányhű tévécsatornát s talán még a nem létezőket is. Így pedig nem volt nehéz elhíttel velünk, mezítlábas talpasokkal, hogy ez bizony ragyogó igazságbeszéd. Igaz, igaztudó kiválóságok is segítettek neki, akik – ahogy elődeik voltak egykoron Sztálinnal és Rákosival –, mint mostanság kiderülni látszik, egyszerűen félreismerték.

Na most ez a Gyurcsány, az áldozat nyomoz itten nekünk, teszi magát, felír három nevet egy papírra, majd borítékba rakja, s elküldi hűn szeretett pártjának. Nem nagy ügy, mert ha a hatalomról van szó, felír akár háromszázat is, s ha kell, még Katust is felírja, hogy bizony két gázóralés között árulta a kazettát a pápai lengyel piacon. Pártja új főnöke meg nem tesz egyebet, mint ledarálja. Mármint a levelet. És ebből sincs ügy, elvégre az MSZP demokratikus párt, s egy demokratikus pártban meg mindenki azt darál le, amit akar. Hol húst, hol vodkát – igaz, azt párolják –, hol levelet, alkalomadtán pedig egymást. De szigorúan elvtársi alapon, a szocialista demokratizmus jegyében. Majd jön a mindent kiderítő kongresszus, ahol aztán természetesen semmi nem derül ki. Illetve annyi mégis, hogy nem kellene a gyurcsányi pontok, nincs szükség pártszavazásra. Mire aztán persze elkezdődik a szavazósdó – megint csak a szocialista demokratizmus nem kis dicsőségére.

Gyurcsány pedig folytatja. Nem érdekli dicsőípi, nem érdekli adóemelés, adócsökkentés, járja a maga útját, folyást nyikorog, veri a port és a zajt. Egyszerűen nem engedi, hogy ne róla szóljon boldogtalan életünk. Nyomul,

nyomul, s legfeljebb néhanap pihen meg, mondjuk egy bérmálkozás erejéig – istenem, hogy irigylem, hány bérmakeresztanya lehet már neki –, de aztán megy, megy tovább, húzza az igát. Egyszer?en megállíthatatlan. És nem akad senki, senki, egyetlen elvtársa sem, aki azt mondaná: szép volt, Feri, sok már a hangzavarból, elég volt, Feri!

Nem. Nincs, nincs ilyen. Csak tudnám, mit?l félnek. Hogy akkor ott, ?szödön senki nem állt fel, azt értem. De most? Most, egy talpig demokratikus pártban mi tartja ?ket vissza az egyenes beszéd?l? Hogy egyszer esetleg visszajön? Na és? Akkor tényleg el lehet menni ebb?l az országból.

Demokraták, ébreszt?!

Kiss László, magyarhirlap.hu

Ajánló